

Дѣхъ, бѣди съ всѣми вами! А и народъ-тъ, кой-то иска това съще-то и за Священника, по заповѣдъ-тѣ — да ся молимъ единъ за другыго, отговоря: **И съ дѣхомъ твоимъ.** Нъ за да ны направи вече съвсѣмъ достойны да стоимъ при священнодѣйствіе-то на това Св. тайнство, Священникъ-тъ ни внушава, да си управимъ сичкы-ты чюства и помышленія камъ-то върховнаго Царя: **Горѣ имѣемъ съдце!** — И на това провыкваніе ликъ-тъ отъ странѣ на сичкы православны му отговоря: **Имамы къ Господѣ,** сир. наши-ты сърдца вече съж тамо, — на небе-то, дѣто е Христосъ. Сега разбери, Православный Христианине, какво отговаряшь на тоя Черковенъ гласъ! — Разбери и ся загрыжи вече тѣй, що-то чюства-та на сърдце-то ти да отговарять на думы-ты на уста-та.

Като приготи вече народа, да приеждетъ достойно, дордѣ ся принася безкръвна-та жьртва, Священникъ-тъ, за да подражае Іисуса-Христа, кой-то въздалъ на тайнъ-тѣ вечеръ, прѣди да ся причаятъ Апостоли-ти, благодареніе и славословіе на Небеснаго Отца, гани и насъ да въздадемъ хвалѣ на Бога, думащецъ: **Благодаримъ Господа!** А кога-то ся покажемъ сичкы готови, да принесемъ Господу благодареніе, като пѣемъ: **Достойно и праведно естъ, покланати съ Отцѣ, и Синѣ, и Свѣтомъ Дѣхѣ, — Троицѣ Единосщнѣй и нераздѣлнѣй, и той самичькъ ся моли тайно и въздава благодареніе Богу за сичкы-ты Му неизброимы благодѣянія, що е показалъ на человѣческыя родъ, а тѣй-съще — и за сегашно-то служаніе на Литургіѣ-тѣ; и си свърши най-послѣ молитвѣ-тѣ съ наставаніе, да славимъ Господа съ онъзи именно пѣснь, съ коь-то Го славословять Херувими-ти и Серафими-ти на Небе-то: **Покѣднѣхъ (хвалебнѣ) пѣснѣ заедно съ Ангелы-ты поюще, възпѣюще, възывающе и глаголюще** *). По тоя гласъ на Священника, народъ-тъ ся събира съ невидимыя оныя ликъ на Ангелы-ты, и ся провыква: **Свѣтъ, Свѣтъ, Свѣтъ Господѣ славоу, испланъ небо и земля славы Твоея;** а подиръ това пѣвачи-ти, като да виждать и Самаго Господа, че слиза отъ небе-то въ Св. Храмъ, за да ся принесе жьртва на Отца, за грѣ-**

*) Думы-ты; „поюще, възпѣюще, възывающе и глаголюще,“ по толкованіе-то на Св. Черковны Отци, означавать гласа на оныя Херувимы, кой-то ся явили на Св. Пр. Іезекыла, въ образа на четьри животны: лвъ, волъ, чловѣкъ и орелъ, и непрѣстанно славословили Господа съ пѣснь-тѣ: „Святъ, Святъ, Святъ Господь Саваотъ . . .“ Поюще ся отнаси на орела, възпѣюще — на вола, възывающе — на льва и глаголюще — на чловѣка. Нов. скриж. Ч. 2. Гл. 7. § 40.